

(١)

په ټولنو او هیوادونو باندي د منافقت او خیانت زیانونه ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی هغه پخپل کتاب کی فرمایلي: «**الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضْبِهِمْ مِمَّنْ بَعْضٌ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ**» ژباړه: «منافقان نارینه او منافقاني بنځي، ټولي یو د بل په څیر دي. په بدی امر کوي او له نېکی څخه منع کوي؛ او خپل لاسونه له خیر څخه موتي کړي ساتي. دوی الله هېر کړ، نو الله هم دوی هیر کړل. په یقیني ډول دا منافقان همدوی فاسقان دي.»، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی چې هیڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی، په حدیث شریف کی فرمایي: د منافق نښي دري دي: هرکله چې خبری کوي درواغ وايي، کله چې وعده وکړي وعده خلافي کوي، او کله چې ورته امانت وسپارل شي خیانت کوي، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قیامت تر ورځي پوري په نیکی سره د هغه تابعداري کوي.

و بعد:

بی له شکه منافقت ډیره ناوړه ناروغي او وژونکي وبا ده چې وگړي او ملتونه د هلاکت سره مخامخ کوي، دا د زړه هغه خطرناکه ناروغي ده چې د ایمان حقیقت له منځه وړي او بنسټونه او ارکان یې نړوي، دا هغه خطرناک ټولنیز او فطرتي آفت دی چې د ټولني امنیت سلامتیا او برقراري له منځه وړي، له همدې کبله د کفر او شرک څخه ددې خطر ډیر دی ځکه چې دا داسي یوه ناروغي ده چې که د امت په بدن کی داخل شي نو د هغې هډوکي او جوي او په منځ کی یې بی اتفاقي خپروي.

همدارنگه د خیانت او جاسوسی د تاریخ په اوردو کې د هیوادونو د شتون د له منځه وړني لپاره تر ټولو خطرناکه وسله وه، او ددې لویه گواهي دا ده هغه هیوادونه چې ویجاړ شوي او له منځه تللي په واقعیت کې د خپل کور دننه خلکو له کبله له منځه تللي، ځکه چې پدې لاره کې د خائنانو جاسوسانو او د پردیو لاس او رول ډیر وو، ځکه همیشه هغه ننګوني چې هیوادونه د داخلي خلکو له کبله ورسره مخامخ کيږي د بهرنیو ننګونو څخه ډیر خطرناک وي.

دلته مناسبه ده چې مونږ پدې ځان پوه کړو چې منافقت په دوه ډوله دی لوی او وړوکی، لومړی ډول یې لوی منافقت دی چې دا ډیر خطرناک دی او دا عقیدوي منافقت دی چې خاوند یې په بنکاره ځان اسلام ته پابند بولي په حقیقت کې هغه کافر وي دا ډول منافق به همیشه په اور کې وي، بلکې د دوزخ په آخریني طبقه کې وي او دوهم ډول بیا وړوکی منافقت دی چې مقصد ترې عملي منافقت دی چې په سلوک کې برخیره کيږي او د منافقت نښې پکې رامنځته کيږي لکه یو څوک چې په بنکار ځان نښي کوي کونکې بولي او واقعیت داسې نه وي دا ډول منافقت خاوند یې د دین څخه په بشپړ ډول نه بهر کوي خو دا لوی منافقت ته لاره هواروي که چیرته خاوند یې توبه ونکړي.

قرآن کریم او د نبي کریم صلی الله علیه وسلم احادیثو کې د منافقینو د هغوی د اوصافو اخلاقو او دسیسو په هکله مونږ ته خبرې کړي دي، هغه څه چې مونږ گورو د زمانې او د ځای په بدلیدو سره دا ندي بدل شوي، لویې نښې چې منافقین پرې پیژندل کيږي په لاندې ډول دي:

دروغ، د وعدي خلاف ورزي، امانت کې خیانت، او د جگړې په وخت کې بنکنځلي کول: دا هغه بد صفتونه دي چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ ته د منافقینو په هکله بیان کړي دي لکه چې فرمایي: څلور کارونه چې په چا کې وي هغه خالص منافق گڼل کيږي، او که په یو چا کې لدې څلورو څخه یو خصلت موجود وي نو د منافقت خصلت پکې دي

تر هغه چې پریردي، په امانت کې خیانت، په خبرو کې دروغ، په وعده کې خلاف ورزي، په جگره کې بنکنخلي کول، په چا کې چې دا خصلتونه را جمع شي او یا هم یو خصلت پکې پیدا شي نو منافق گڼل کیږي، دا هغه صفتونه دي چې د امت گټې له منځه وړي.

ډیر وخت داسې وي چې مونږ منافق گورو درواغ وايي خو بل چاته دا فکر ورکوي چې په کره او وره کې ریښتیني دی، الله تعالی فرمایي: **(وَمَنْ أَلَّاسَ مَنْ يُعْجَبُ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ)** ژباړه: «په انسانانو کې څوک داسې دي چې د هغه خبرې د دنیا په ژوند کېني تا ته ډیرې ښې ښکاري او هغه پر خپلې نېک نیتۍ په وار وار الله شاهد نیسي، خو په حقیقت کې هغه د حق ډیر سخت دښمن وي.» کله چې په قرآن کریم کې منافقت دوکه او په امانت کې د خیانت بیان کیږي نو ترڅنګ یې د درواغ ویلو ذکر هم کیږي لکه چې الله تعالی فرمایي: **(يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالدِّينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ* فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ)** ژباړه: «هغوی له الله او مؤمنانو سره ټګي کوي، خو په اصل کېني په خپله خپل ځانونه غولوي او له هغو سره ددې شعور نشته* د هغوی په زړونو کېني یوه ناروغي ده، چې الله هغه لا پسي زیاته کړه. او کوم درواغ چې هغوی وايي، د هغه په بدله کې د هغو له پاره دردوونکی عذاب دی.» او نبي کریم صلی الله علیه وسلم د درواغو په هکله خبرداری ورکړی دی او د هغې اغیزې یې بیان کړې لکه چې فرمایي: د درواغ ویلو څخه ډډه وکړئ ځکه چې د گناهونو سبب گرځي او گناهونه د دوزخ اورته د داخلیدو لامل، او تل هغه انسان درواغ وايي چې د درواغو په هکله فکر کوي تردی چې د الله تعالی په وړاندې کذاب لیکل کیږي.

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وشوه: آیا مسلمان ډاریدونکی وي؟ وفرمایل: هو، وویل شو: آیا مسلمان بخیل وي؟ وفرمایل: هو، وویل شو آیا مسلمان درواغن وي؟ وفرمایل: نه، ابوبکر صدیق رضي الله عنه

درواغ ويل په خيانت كولو سره وصف كړى دى، لكه چې فرمايي: ريبنتينولي امانت او كذب خيانت دى.

همدارنگه د پرديو و په خيانت او مزدوري د مينى او محبت اړيكې پري كيږي، او د هغه كركي لامل گرځي چې اختلافات او بدبختي رامنځته كوي، معاملات او راكړي وركړي فاسديږي، پيغمبر صلى الله عليه وسلم بيان كړي دي چې په امانت كې خيانت كول د آخرت په ورځ د خاين د رسوايي او پښيماني لامل گرځي، لكه چې فرمايي: كله چې الله تعالى د قيامت په ورځ اولين او آخرين سره را جمع كړي نو د هر خيانتكار لپاره يو بيرغ پورته كيږي، نو ويل كيږي دا د فلان بن فلان د خيانت بيرغ دى، او نبي كريم صلى الله عليه وسلم د قيامت په ورځ د خيانتكار دښمن وي، لكه چې فرمايي: زه د قيامت په ورځ د درى ډلو دښمن يم، د هغه چا چې ماسره خصومت وي د هغه سره خصومت كوم: چاچې زما په نوم چاته يې څه وركړي وي او بيا يې پكې خيانت كړى وي، هغه څوك چې يو آزاده انسان يې خرڅ كړي يې او د هغه بيه يې خوړلي وي، او هغه سړى چې د مزدوركار پيسي يې پوره نه وي وركړي.

او ترټولو لوي خيانت د هيواد سره خيانت او د هغې خرڅول په ډيره كمه بيه باندې دى، لكه څرنگه چې نن تندروي ډلي اود هغو پيروان خپل هيوادونه په ډير ناچيزه قيمت باندې خرڅوي.

او ځيني نور هغه بد صفات چې اسلام د هغو نه خبردارى وركړى: د جگړې په وخت كې بنكځلي كوي، ځكه دا كار د ټولو بديو مركز، او د ټولو بدو كارونو سرچينه، او د حقيقت او عدالت څخه د لرې والي لاره ده، ځكه حق باطل او باطل ته حق وايي، الله تعالى فرمايي: «وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ» «په انسانانو كې څوك داسې دي چې د هغه خبرې د دنيا په ژوند كښي تا ته ډيري ښي ښكاري او هغه پر خپلي نېك نيتۍ په وار وار الله شاهد نيسي، خو په حقيقت كې هغه د حق ډېر سخت دښمن وي»، او

دحضرت عايشه رضي الله عنها څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: منفورترین شخص د الله په نزد هغه څوک دی چې په دښمني کې ترټولو سرسخت وي.

نو د منافقو نژدی وصف دوه مخه اوسیدل دي، بلکې پدغه وخت کې گورو چې هغوي د هر حد څخه تیر شوي دي، چې د زرو نه ډیر مخونه لري، هغوي د الله تعالی ډیر شریره مخلوقات دي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: گوري چې ترټولو بد خلک دوه مخي خلک دي، یوي ډلي ته په یو مخ راځي او ډلي ته په بل مخ او ځيني نور د نفاق د نښو څخه:

د ځمکې په سر فساد کول پدې دعوا سره چې اصلاح رامنځته کوو: لکه چې الله تعالی فرمایي: «وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ* أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ» ژباړه: «کله چې هغوی ته وویل شول: "په ځمکه کېني فساد مکوئ!" - نو هغوی همدا وویل: "موږ خو اصلاحات را وستونکي یوو* پام ولری! په حقیقت کې همدوی فساد کوونکي دي، خو شعور ورسره نشته.»، فساد د ځمکې په سر ډیری ډولونه لري ځيني یې دادي: فتنه اچول، د یو واقعي مسلمان په نفس کې سستی راوستل، او د خلکو ترمنځ ناوړه فکرونو او انحرافي سوچونو خپرول په غلطو مفهومونو سره، الله تعالی فرمایي: «لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خَلْقًا يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ» ژباړه: «که هغوی ستاسې سره وتلي وای، نو په تاسې کېني به یې له تخریب څخه پرته نور څه نه وای زیات کړي. هغوی به ستاسې په منځ کېني د فتنې اچولو لپاره منډي تردې کړي وای. او ستاسې د ډلي حالت دا دی چې تر اوسه پوري پکښې ډېر داسې خلک

شته چي د هغو خبري (ستاسی د ضرر لپاره) اوري. الله دا ظالمان بنه پېژني. « او په بل ایت کې فرمایي: «وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ» ژباړه: «دوی ته ووايه چي: د دورخ اور له دېنه زیات گرم دی. - کاشکي دوی په دې پوهېدلای.»، او په بل ایت کې فرمایي: «قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَاتِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا» ژباړه: «الله ستاسي څخه هغه کسان بنه پېژني چي (د جنگ په کار کښي) خنډونه اچوونکي دي، او خپلو وروڼو ته وايي: "راشي زموږ خوا ته" او که په جنگ کښي برخه اخلي هم نو صرف تش په نامه؛»، او ځيني نور د فساد د ډولونو څخه د ځمکي پرسر: د خلکو حق په پوره ډول سره نه ورکول او د هغو مقام ټيټول دي، الله تعالی فرمایي: «وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ» ژباړه: «او خلکو ته د هغو شيان کم مه ورکوئ. په ځمکه کښي فساد مه خپروي؛» او ځيني نور د شکلونو څخه يي: ويجاړی او وړانی، د بيگناه خلکو وژل، د ټولنو په منځ کې د وحشت خپرول، او د خلکو گټي د پامه اچول او د مسؤليتونو نه سرته رسول دي، همداسی رشوت اخيستل، واسطي او د خلکو مال په ناحقه خوړل دي.

د عبادت په سرته رسولو کې سستي او ریاکاري په ځانگړی توگه په لمونځ کې چې تر ټولو غوره او بنه عمل دی، الله تعالی فرمایي: «إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا» ژباړه: «دا منافقان له الله سره د غولوني کار کوي؛ په حقيقت کې الله هغوی په غولېدنه کښي غورځولي دي. کله چې دوی لمانځه ته پاڅيري نو يوازي خلکو ته د ځان بنووني

لپاره مړ ژواندي پاڅيري او خداى ډېر لږ يادوي.»، او په بل ايت كې فرمايي: « وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ ۗ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ » ژباړه: « د هغو د وركړل شويو مالونو د نه قبلېدو دليل له دې پرته بل څه نه دى، چې هغوى په الله او د هغه پر پېغمبر كافرين شويدي. لمانځه ته چې راځي نو زړه نا زړه راځي. او د خداى په لار كښي چې لگښت كوي، نو په بد زړه يي كوي.»، نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: هېڅ يو لمونځ پر منافقينو گران ندي مگر د سهار او ماڅښتن لمونځ، اگر د هغه په ثواب پوهيدل نو حتما به يې اداء كولو كه ناتوان هم واي.

او جابر بن عبدالله رضي الله عنه فرمايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم بيرون ته راغى او وى فرمايل: اي خلكو د پټ شرك څخه پر هيز وكړي، وويل: اى د الله رسوله! پټ شرك يعنې څه؟ وفرمايل: يو سړى په لمونځ ودريزى او خپل لمونځ ډير په ښه طريقو زينتوي چې خلك ورته گوري، دا پټ شرك دى.

اقول قولى هذا و استغفرالله لى ولكم

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دى چې د ټولو مخلوقاتو پالونكى دى، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قيامت تر ورځي پوري په نيکى سره د هغه تابعداري كوي.

ډيرو درنو مسلمانانو ورونو:

يقينا د نفاق د حينو نبنو څخه: د دبنمن سره اړيکه لرل او يو ځاي کيدل د دين او وطن پر ضرر دی، په جاسوسی، خیانت، د يو ځای نه بل ځای ته معلومات او خبری ورل، او د هیواد د رازونو افشاء کول دبنمن ته، نو منافق هغه مزدور دی چې د هیواد، اهل، گاونډيو او خپلوانو په ضرر د دبنمن سره مرسته کوي، الله تعالی فرمایي: «فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ» ژباړه: «ته گوري، د چا په زړونو کښي چې د نفاق ناروغي ده، هغوی په هماغوی کښي په مندو تړو اوړي را اوړي. وايي: "مور وېرېرو چې په کوم غم اخته نشو." - خو ليري نه ده چې کله الله تاسي ته غوڅ بری درپه برخه کړي؛ يا له خپل لوري څخه کومه بله خبره څرگنده کړي، نو دا خلك به په خپل دغه منافقت چې په زړونو کښي پي پتوي پښېمانه وي» او همداسی فرمایي: «وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيْبَطُنْ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شُهَدَاءَ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِئِنِّي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا» ژباړه: «هو، ځني ستاسو څخه داسي وي چې له جگړې څخه ځان گوبڼه کوي؛ کله چې پر تاسي کوم مصيبت راشي، نو (دا منافق کس) وايي: «الله پر ما لويه مهرباني وکړه چې زه له دې خلکو سره حاضر نه وم.* او که د الله له لوري پر تاسي لورېنه وي؛ نو (منافق کس) وايي او په داسي شان يې وايي چې گواکي ستاسي او د هغه تر منځ د دوستی خو له سره کومه اړيکه نه وه، چې کاشکي زه هم له هغو سره وای؛ نو پوره برياليتوب به مي تر لاسه کړی وای.»، نو منافق کله چې هیواد او وگړو ته ضرر ورسوي او يا د هغو په منځ کې فتنه واچوي، او يا د هغو په منځ کې کوم مرض خپور شي او يا هغوي ماتې وخوري، هغه خوشحالېږي، الله تعالی فرمایي: «إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسَوْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصَابَرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ» ژباړه:

«که تاسی ته څه بڼېگڼه رسیري، نو هغوی خپه کیري؛ او که پر تاسی څه مصیبت راځي، نو دوی پرې خوشحالیږي. خو د هغوی هیڅ دسیسه ستاسی پر خلاف اغیزمنه کېدای نشي، په دې شرط چې تاسی له صبر څخه کار واخلئ او له الله څخه د وېرېدو سره عمل وکړئ. دوی چې هر څه کوي د الله د علم په چاپېریال کېني دي.»

مگر دا نوي منافقینو علاوه ددغه صفتونو لکه خیانت، درواغ، غدر، وعده خلافی، د فساد خپرول د خلکو ترمنځ، په دین کې خیانت کول نور ډولونه د فریبکاری وراضافه کړي دي، چې مشهوره یې د دین خرڅول او د دین څخه ناوړه گټه پورته کول د خپلو اهدافو د رسیدلو لپاره چې غواړي دین د قدرت ته د رسیدلو وسیله وگرځوي، نو په بیلابیلو ډولونو د شکلي دینداری، او سیاسی دینداری او فریبکاری ځانونه چمتو کوي، او ځان د نورو څخه پرهیزگار بولي، ترڅو وکولای شي خپل ناوړه کردار او اعمالو ته د شریعت رنگ ورکړي، ددی علاوه نوي منافقین خپل هیواد سره خیانت کوي او هغه په ناچیزه قیمت باندی خرڅوي.

الله تعالی دا ډله خلکو ته خبرداری ورکړی او فرمایلي یې دي چې حتما به د الله جل جلاله په غضب او لعنت سره په دنیا او آخرت کې ککړ کیري، او د دوي دا پلان چې مسلمانان به په سختیو او مشقت کې واقع کړي پدوي عملي کیري، الله تعالی فرمایي: «وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» ژباړه: «او د ناوړه دسیسو په کار اچول یې شروع کړل. پداسی حال کېني چې ناوړه دسیسی همدې خپلو کار اچوونکو ته ور له غاړې کیري.» همدارنگه الله تعالی فرمایي: «مُدْبِئِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا» ژباړه: «منافقین) د کفر او اسلام په منځ کېني حیران او زړه نازړه دي؛ نه پوره دې خوا ته دي، نه پوره ها خوا ته. خدای چې څوک گمراه کړی وي، ته هغه ته کومه لاره نه شي موندلای» او په بل ایت کې فرمایي: «يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَأَحْذَرْتَهُمْ فَتَلَّهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤفَكُونَ» ژباړه: «دوی هر زورور اواز د

ځان پر ضد گڼي؛ دوی پاڅه دښمنان دي. له دوی څخه ځان ساتونکی اوسه؛ خدای دي دوی ووهي، دوی کوم لوري ته اړول کيږي.»، الله تعالی د هغوي زړونه د الله او د هغه د رسول د احکامو د درکولو څخه گرځولي دي، نو د هغو زړونو ته هيڅکله هدايت نه رسيږي او هيڅ يو ښه کار نه ترسره کوي، الله تعالی فرمايي: «**ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ**» ژباړه: «دا هر څه له دې امله دي چې دوی ايمان راوړ، بيا کافران شول، له دې امله د دوی پر زړونو مهر ولگول شو؛ اوس دوی په هيڅ نه پوهيږي»، مگر د هغو د سزاء په هکله د آخرت په ورځ کي الله تعالی فرمايي: «**وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ**» ژباړه: «او ستاسي شاوخوا ته چې کوم باندچيان (صحرايي عرب) اوسيري، له هغو څخه زياتره منافقان دي. او په همدې توگه په خپله د مدينې په اوسېدونکو کښي هم منافقان شته چې منافقت يې خوی گرځېدلې دی. ته هغوی نه پېژني، مور يې پېژنو. هغه وخت نژدې دی چې مور هغو ته دوه کرته سزا ورکړو، بيا به هغوی د ډيري ستري سزا لپاره بېرته بوتل شي.»، نو لومړی عذاب په دنيا کي او دوهم عذاب به قبر کي دی، مگر لوي عذاب بيا په آخرت کي دی، ځکه الله تعالی منافقان او د هغوي په شان نور د دوزخ په اور کي سره راټولوي لکه چې فرمايي: «**إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا**» ژباړه: «الله منافقان او کافران په دوزخ کښي يو ځای راغونډوي.» او په بل ايت کي فرمايي: «**إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا** * **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا**» ژباړه: «باور ولری چې منافقان به د دوزخ تر ټولو لاندينی طبقې ته لار شي او ته به هيڅوک د هغوی مرستندوی ونه مومي. * البته له هغو څخه چې کوم کسان توبه وباسي او خپل کړه وړه سم کړي او د الله د

هدايت لمن ونيسي او خپل دين د الله لپاره خالص وگرځوي، داسي خلك له مؤمنانو سره دي او الله به مؤمنانو ته هرو مرو لوی ثواب ور په برخه كړي».

د هيواد او خاوري ساتني لپاره بايد ساتونكي سترگي د هغه د مخلص او با وفا بچيانو تل خلاصی وي، او د هيواد ټول نيك بچيان بايد د ځاننانومزدورانو او د دښمن د جاسوسانو او ټولو مجرمينو د ريښو د لمنځه وړلو لپاره بايد سره په اتفاق او انحاد كې ووسي، او هغوي د ټولو په مخ كې رسوا او نورو ته د عبرت وسيله وگرځوي، ترڅو دين، هيواد، عزت او ابرو، ځان او د هيواد او د بچيانو اينده مو د هغوی شر څخه وساتلی ش، ترڅو الله تعالی راضي او خوشحاله شي، او مونږد هغه هيوادونود سرنوشت څخه وساتي چې د ځانينو او مزدورانو او پرديو په وړاندی د كمزوري او سستي كار اخيستی دی.

يا الله! زړونه مو د نفاق، سترگي مو د خيانت، ژبي مو د درواغ ويلو پاك كړي، او د مصر او د هغي خلك پخپل پناه كې وساتي.